

## ΤΕΣΣΕΡΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

### Π. ΚΑΓΙΑ: "Τιμόνι στον Έρωτα,, (Θίασος Κοτοπούλη).

Ο κ. Καγιάς εμφανίστηκε τελευταία στο Νεοελληνικό θέατρο με την κωμωδία του "Θά μ' αγαπήσης,, που παίχτηκε από το θέατρο Άργυροπούλου. Και στο πρώτο του αυτό έργο, μύλο που δεν ήταν πολύ τυχερό στη συνολική του απόδοση, και πού, σαν πρώτο έργο νέου συγγραφέα, είχε τις υπερβολές του και τις αδυναμίες του, ο κ. Καγιάς έδειξε ένα πραγματικό ταλέντο, γιατί και ο διάλογός του ήταν πολύ ζωηρός κι' ή ψυχολογική βάση του έργου σωστή. Με το δεύτερο έργο του "Τιμόνι στον Έρωτα,, που παίζεται με τόση επιτυχία από το παράρτημα του θιάσου Κοτοπούλη, στο θέατρο Άλίκης, ο κ. Καγιάς κατακτά πιά άριστικά τον τίτλο του θεατρικού συγγραφέα.

Η βάση είναι ψυχολογική πάλι κι' ή πλοκή του έργου στρέφεται γύρω από τή γνωστή και τόσο αληθινή θεωρία πως ο έρωτας είναι μιá άενη πάλη ανάμεσα σε δύο πρόσωπα, πού το δυνατότερο είναι πάντα ο νικητής και το πιο εύαισθητό το θύμα. Το θέμα όμως αυτό, αν και κοινοτοπικό, αναπτύσσεται με πρωτοτυπία σ' ένα τολμηρό μύθο: "Ένας πατέρας, πού αυτός ανήκε στους ισχυρούς τής έρωτικής ζωής, θέλει νά προφυλάξει τήν κόρη του από τή δυστυχία πού, συνέπεια του αισθαντικού χαρακτήρα της, τήν περιμένει οίγουρα στην αγάπη. Φυσικά οι προσπάθειές του αποτυχαίνουν, γιατί τιμόνι δε μπαίνει στον έρωτα, μα στο τέλος ή κόρη σώζεται, γιατί μεσ' στη ζωή υπάρχουν κι' άλλοι παράγοντες έκτός από τήν καρδιά και τή λογική.

Ίσως στο θέμα νά υπάρχουν και πολλά στοιχεία πού ή ζωή δεν τά δέχεται και πού είναι δωρο τής τέχνης. Όμως όταν εκείνη τά παρουσιάσει ώραία, αποκτούν τή δική τους αλήθεια και τή δική τους αξία. Στο έργο του κ. Καγιά υπάρχει πολλή ζωντάνια και το κωμικό στοι-

χείο πηγάζει όλο από τή σύγκρουση των χαρακτήρων και το σπινθηροβόλο πνεύμα πού διανθίζει όλο το ζωηρό του διάλογο. Οι χαρακτήρες είναι σωστοί κι' έχουν συνέπεια στη σύλληψή τους· κι' όταν ακόμη μένουν απλά σκίτσα, το διάγραμμα είναι καθαρό.

Η εύαισθητή κι' αυθάρμητη κόρη, πού με τόση αισθαντικότητα κι' ευγένεια μάς τήν έδωσε ή κ. Μιράντα, ή τσαχπίνια, όλως διόλου αντίθετη σ' Ιδιοσυγκρασία, φιλενάδα τής ήρωίδας, πού τήν παρουσίασε μ' έξαιρετική χάρη ή κ. Άρώνη κι' ιδιαίτερα ο πατέρας πού αλήθεια έδημιούργησε στην ένσάρκωσή του ο κ. Λογοθετίδης, είναι θεατρικά πρόσωπα, με υπόσταση και ζωή. Μα κι' οι δυο νέοι, στην αντίθεσή τους, είναι ώραία δοσμένοι κι' έπαίχτηκαν μ' έξαιρετική τέχνη από τον κ. Κώστα Μουσαούρη (έκφραστικότητα και στις πιο σιωπηλές και σύντομες εμφανίσεις του) κι' από τον κ. Γαλανό πού ήταν αλήθεια όλος αισθηματικότητα και νεανική δειλία. Κι' αφού μιλήσαμε και για παίξιμο, ως μην ξεχάσουμε και τον κ. Άρώνη πού ήταν πολύ καλός στο ρόλο του εισαγγελέα.

Γενικά το ώραίο αυτό Έλληνικό έργο στάθηκε πολύ τυχερό, γιατί όλος ο θίασος έπαιξε με πολλή κατανόηση κι' έξαιρετικό μπρίο. Και του αξίζει, γιατί είναι από τις καλύτερες νεοελληνικές κωμωδίες πού έχουμε δεί τελευταία.